

Nagy érdeklődés követte kezdődött meg a népszerű mezőgazdasági előadásorozat Szegeden

Közöltük, hogy a Szeged városi tanács mezőgazdasági osztálya valamint a mezőgazdasági termelői vállalatok vezetői a budapesti Kertészeti Főiskola neves tanárait, szakelőadóit, előadások tartására hívták meg. Az első előadásra szombaton délután 5 órakor Ujszegeden a November 7 Művelődési Otthonban került sor. Dr. Fekete Zoltán, a budapesti Kertészeti Főiskola tanszékvezető tanára közel kétszáz főnyi hallgatóság előtt igen népszerű előadást tartott a kertészeti termelés színvonalának emelési lehetőségeiről, a komposztrágya készítéséről és a különböző műtrágyafélések felhasználásáról a kertészeti termelésben.

Dr. Fekete Zoltán vasárnap délelőtt Mihályteleken tartott előadást ezúttal a szárazkertészeti termelés előtt álló problémákról, délután pedig a hatyastelepi és környékbeli termelőkkel tanácskozott a gyümölcstermelés, gyümölcsfeldolgozás, nevelés legkorszerűbb módszereiről. Az előadásokon a Magyar Mezőgazdasági Termékekért Értékesítő Külkereskedelmi Vállalat szakelőadója, Kazai Gyula is jelen volt, aki az exporttermelés követelményeiről, lehetőségeiről tanácsozott a termelőkkel. Mint tekintélyes mezőgazdasági szakember rengeteg hasznos tanáccsal szolgált a szegedi termelők részére. Különösen az üveg alatti palánta neveléséről, valamint a langyos ügy készítéséről adott el sok hasznos tanácsot. Tapasztalatait már a következő tavaszon jól hasznosíthatják a mihályteleki, hatyastelepi gazdák. A Szegeden tartózkodó budapesti mezőgazdasági szakemberek a MINÜSZER Vállalat képviselőivel együtt hétfőn Domaszékre látogattak el, ahol a szőlő- és gyümölcstermelés új feladatairól tárgyaltak a szép számmal összesereglett domaszéki szövetkezeti tagokkal, dolgozó parasztokkal.

Még mielőtt bekapogtatnánk, tanárodnak az ügyvéd fogadószoba ajtaja előtt. A 40-50 év körüli nagykuccs-más, borbékecses férfi suttogóra fogja a szót, ahogy közel hajol az asszony fölé. Emezt az ujjával úgy igazítja a fejkendőjén, mintha jobban akarna hallani minden szót, amit az embere mond. A tanakodásból nem hallani semmit, csak az utolsó, az erősebb szavakat:

— Akkor hát gyérünk be! — mondja a férfi, s bekapogtat az ajtón. Ő megy előre, az asszony utána.

— Adjon isten, doktor úr! — köszön rá a kucsmás az ügyvédre, aki nyájas mosollyal fogadja az érkezőket. Rögtön széket tolt alájuk, de csak az ember ül le, az asszony állva marad a háta mögött.

— Ugy kommandálta az ügyvéd urat a sógor, mi nem jártunk még törvényben, nem volt dolgom vele — rukkolt elő a mondókával Göbölög Márton, mert előjáróban azt is megmondta, hogy kicsoda is ő tulajdonképpen. Az ügyvédnek láthatóan jólesik annak a bizonyos sógornak az emlékeztése.

— A sógor? Hát hogyan emlékeznek rá. Ugy bízott az bennem, hogy az istenben sem különben, merthogy a konkrétum úgy előkerült, hogy a sógor is elémlekedett rajta, hát még a bírák. Ugy ám, kérem, jól járt a sógor velem. No, de mi is a maguk ügye, lássuk csak! — csapott rájuk a hirtelen szóradattal, s a ceruzával máris vastagon beírta üvefele nevével a blankettába. Göbölög fülét valósággal megütötte az a szó, hogy: konkrétum. — Nofene! — jegyezte meg magában a furcsa szót, s akár verebét is lehetett volna vele fogatni. Hát amikor tisztán kioltasta a nagybetűvel írt nevét, ahogy oldalt ülve belepislantott az írásba. Ettől kezdve még nagyobb bizodalommal fordult az ügyvéd felé.

— Hát doktor úr, nagy az én bajom. Mustforrás után a fináncok rátaláltak a borra, amit egy kicsit... hogy is mondjam... megjavítottam, no... aztán úgy adtam tovább. Nem volt az sok, alig egy hektó, ette volna meg a fene a tövít — mondja Göbölög.

Az ügyvéd szinte minden szavát jegyezi, majd aztán ő kérdez egyszóval: Hogy is volt? Ki látta? Hogy látta? Kinek adta? Mennyiért adta? Hogy áll az

SEGÍTSÜNK EGYMÁSON

Tejtermék szaküzletet kérünk — Több nyilvános telefonállomást — Virágos Szegedet! — Miért nincs panaszkönyv a dorozsmai hentesüzletben? — Több emberséget várunk az autóbussz-kalauzoktól — Kérelem egy orvoshoz

„Örömmel olvastam a »Dél-magyarországból«, hogy új szaküzletekkel gazdagodik városunk. Ez igen hasznos dolog, és mi asszonyok különösen örülünk a kézimunkaszaküzletnek. De szeretném elmondani kérésünket, ha még nem késő — és helyesnek találják —, vegye a kereskedelmi osztály tervébe. Tejtermékek közül sajtot, vajot, esetleg tejjölt a fűszerüzletekben is árúsítanak. De — az újságok által beharangozott — tehéntúrót sehol, vagy nagyritkán a MEZŐÉK boltjaiban vásárolhatunk. A MEZŐÉK boltjaiban vásárolni gusztus dolga. Én, őszintén szólva, nem szívesen vásárolok meg ezekben az üzletekben, mert képtelenek megfelelni kezeim az árut. Városunkban csak kora reggel vásárolhatunk tejet az üzletekben, 10 órakor — de gyakran még korábban — már nincs tej. Tehát most következzen a kérés; nyissanak Szegeden egy kizárólag tej- és tejtermékeket árusító szaküzletet. Lévainé»

Miért nincs Rókuson nyilvános telefonállomás? — ezt kérdezzük mi rókusiak. Ha sürgősen telefonálnunk kell orvosért, mentőért az itteni üzemet zaklatjuk, s mondjuk, meg őszintén, sokszor jogos — a telefonátvitel miatt — méltatlankodásuk. És az is furcsa dolog, hogy egy elég forgalmas pályaudvar körül ne legyen nyilvános telefon. A vasutasok sem veszik szívesen, ha az utazók telefonálással zavarják munkájukat. Kérjük az illetékeseket, amennyiben erre mód is lehetőség van; valahol az állomás közelében állítsanak fel nyilvános telefonállomást.

L. Gy.

»A »Szép Szegedért«-mozgalomnak sok híve van városunkban, én is ezek közé tartozom. Szeretném elmondani véleményem, hogyan csiníthatnánk, szépségünk városunkat. Itt van például a Nagykörút. Milyen szép lenne, ha mindkét oldalát a házak lakói, a házigazdák parkosítanák. S ugyanebben az utcában, de valamennyi szegedi utcában a házak erkélyeit, ablakait is virágosítani kellene. Egy-két cserép muskátli, petunia, begonia — olcsó és igen mutatós — az ablakba, erkélyre! Ez nemcsak szép, hanem igen egészséges is lenne, kevés munkával, virágos városá váraszolhatnánk Szegedet.

Harsányi Mária»

»A kiskundorozsmai hentesüzletben húst vásároltam. Véleményem szerint az üzletvezetőnő kevesebb pénzt adott vissza. Ezt mindjárt szóvá tettem. Sajnos eredménytelenül, mert mindketten állítottuk a magunk vélt igazát. Ekkor gondoltam egyet és a panaszkönyvet kértem. Az üzletvezetőnő kijelentette: nincs. Szeretném megkérdezni az üzlet felettes szervert, miért nem tartanak a dorozsmai hentesüzletben — ugyanúgy, mint valamennyi üzletben — panaszkönyvet?

Kádár Jánosné»

»A múlt hét egyik napján a 12 óra 30 perckor Tápé felé induló busz korábban érkezett az állomásra. A várakozó utasok gyorsan megrohanták és beszálltak. Az indulás előtt néhány perccel a busz mindkét ajtaját lezárták. Az indulás előtt egy petőfitelepi asszony akart beszállni lásgyerekekkel. A busz ajtaját azonban a vezetője nem nyitotta ki. Az utasok is kérték, hogy engedjék be a kocsiba a gyerekes asszonyt,

de a menetirányító hajlíthatatlan maradt. Az autóbussz elindult, a gyermekes anya nélkül. Vajon így cselekedett volna a vezető, ha a felesége akart volna felszállni?

Ugyancsak ezen a napon a 16 óra 30 perckor induló buszra a Szegedi Cipőgyárnál egy idős asszony és egy férfi gyermekkel várakozott. Amikor az autó a megállóhoz érkezett, anélkül, hogy megállt volna, tovább hajtott. Miért? Ha sok volt az utas, legalább a gyermekes apát vették volna fel. Ha még ez sem, legalább a busz megállt volna és a vezető, vagy a kalauz közölte volna, hogy sok az utas. E példákön okulva több emberséget várunk az Autóközlekedési Vállalat alkalmazottaitól.

— fm —

»Ha késve is, de szeretném megkérdezni, hogy szabad-e eltemetni úgy halottat, hogy az orvos meg sem vizsgálja. Sajnos ez a mi családunknál történt meg. Édesanyám, Jenei Ferencné, Ásotthalom, VII. kerület 966 szám alatti lakos volt. Semmi baja sem volt, s január 8-án reggel hirtelen meghalt. Többször jártunk a faluba orvosért, de az nem volt hajlandó kijönni, megvizsgálni a halottat. Temetés előtt mi vittük hozzá halott édesanyámat, ő csak ránézett, és azt mondta; temethetik. Így azt sem tudjuk, milyen betegségben halt meg édesanyánk. Lelkiismeretesebb munkát várunk az orvosoktól.

Jenei Kálmán
Oskola utca 14.»

is számított, a sakkvilág érdeklődéssel várja a fiatal bajnok szereplését az augusztusban kezdődő világ-bajnoki zónaközi döntőn.

A Megyei Sakkszövetség vasárnap rendezte meg a megyei villámcsapat-bajnokságot a nemrég elhunyt Rendes Albert emlékére. Több, mint 60 sakköző vett részt a 13 csapat versenyén, többen jöttek be Szentestől és Hódmezővásárhelyről is. A versenyt nagy fölénnyel a Szegedi Vasutas I. csapata (Szöllősi, Dózsa, Tarnai, Hollósy) nyerte 44 ponttal, második lett a SZAK I. (Kasza, Tóbiás, Juhász, Abonyi) 34 1/2, harmadik a Szentesi Spartacus (Gallasz, Vágó, Köhler, Gyarmati) 27 ponttal. Utánuk következtek: Gözfűrész 26 1/2, Szegedi Vasutas II. 26 1/2, Szentesi Vasutas 25 1/2, Szegedi Spartacus 24 1/2, Kiskundorozsma 22 1/2, Hódmezővásárhelyi MÁV 22 1/2, SZAK II. 17, Teherfuvar 15 1/2, SZEAC 13 1/2 és SZAK III. 12 ponttal. A három legjobb egyéni eredmény: Tarnai 12 pont (100%), Dózsa 11 pont (ugyancsak 100%) és Hollósy 10 1/2 pont.

Az Egyesült Államok bajnokságát óriási meglepetésre a 14 éves R. Fischer nyerte. A fiatal középiskolás diák 13 játszmából 10 és fél pontot ért el, s egy játszmát sem veszített. Reshevski nemzetközi nagymester a második helyre szorult 9 és fél pontjával. Fischer tavalyelőtt egy erős mesterversenyen vett részt, ahol nem ért el ugyan sikert, de megnyerte a legszebb játszmára kitűzött díjat Byrne, az amerikai olimpiai csapat tagja elleni győzelmével. Mivel a mostani verseny egyúttal világbajnoki zónaversenynek

Világos: Kh2, Vf2, Bg3, Fe5, gyalogok: f4, g2, h3, (7).
Sötét: Kh6, Vd3, Fe7, Hh7, gyalogok: b3, f7, g6, h4, (8).
Fenti állásban világos indult és nyert.

mindegyiküknél koccintsanak a törvényes emberek. Már vagy a harmadik tanyában jártak, mikor az ügyvédnek feltűnt egyik asztalszomszédja kutyahű mellésompolygása. Nem emlékezett rá, hogy olyan tanyában is koccintottak volna, ahol ő volt a gazda, mégis akárhogy fordult, mindig a közelében sündörgött. Végül is kifakadt az ügyvéd:

— Kend nagyon őriz engem, pedig nem szokok én meg innen.

— Hát nem ismer meg, doktor úr? Göbölög Márton a tisztas nevem! — nyújtja parolára a kezét a hűséges asztalszomszéd, s az ügyvédnek ekkor dereng fel a tavalyi eset.

— Aha! Hát akkor nem jötték kentek vissza, pedig vártam...

— Nem hát, az istenfőjé! — a keleköttyű asszony amoda v... — de ki át Göbölög az asztal mástik egy szemüvegesre, a komaasszony a tanyára ügyvédre. Az is szintén kint tárgyalt a helyszínen a »csavarintos ügy«-ben, de elvesztette ügyfele porét.

— Aha! No és, hogy áll a maga szeméje már? — kérdi suttogóra fogott hangon az ötszázforintos ügyvéd.

— Hát, doktor úr, az a konkrétum, hogy nyolc hónapot kaptam, meg aztán ráment a költségekre a két üsző a félhízókkal együtt.

— Hát ez testvérek közt is jócskán kimarkolt a bukszájából, Göbölög gazda! — számol fejben az ügyvéd, úgy léve, mintha maga is sajnálná, vagy sokkalná a perköltséget.

— Jócskán biz' az, doktor úr.

— De legalább mégis elintéződött...

— El a ménkülves istenmjála! Hátra van még a nyolc hónap lejárta, csak haladékat adtak rá. Azt kéne most kitolni még egy kicsit, ha a doktor úr elvállalná...

— Nem én. Ugy vélem, amott bőg már a két üsző, s a félhízók is oda koccogtak suttogva, hát csak forduljon eztán is oda... — bök most az ügyvéd az asztal végén ülő szemüveges kollégájá felé. Göbölög Márton azonban nem ment oda nem ment ő már senkihez, hanem szépen kisomfordált az ajtón, amikor senki se látta.

7. ÖDI FERENC

A konkrétum

láthatta kend a kiállításáról. Az asztalán is micsoda sok iratja volt, látta kend? Az ember nem szólt semmit, csak baktatott az asszony mellett, míg visszaért a piacra. Hazafelé a kocsin is az asszony beszélt, ő csak hümmögött. Hagyta, háda beszéljen, úgy vélte: talán neki lesz igazsága. Hazáig azonban egyre azt hajtogatta magában, hogy peres ügyekben két szemben álló ügyvéd olyan mint az összecukodó olló éle. Egymást látszanak elvágni, holott csak abba nyisszantanak bele, aki, vagy ami közéjük kerül.

Már jól benne járt az idő a következő esztendő mustforrásában is, mikor az ötszáz forintos ügyvéd egy helyszíni tárgyaláson volt kinn a tanyavilágban.

— Valami egy csavarintos ügy lehet az ilyen — gondolta a »tárgyalóterem« hallgatósága, — ha már idekint kell nekik tárgyalni.

A »csavarintos ügy«-et végül is az ötszáz forintos nyerte meg, illetve ügyfele, aki, miután befejeződött a tárgyalás, meginvitálta fiskálisát és a többi hivatalos embert is egy pohár borra, meg jó szóra. De ahogy az már ilyenkor lenni szokott, a meghívásból valóságos tannyázás lett, mert a letárgyalt ügyben érdekelték rászoktak hozzá, hogy

Már jól benne járt az idő a következő esztendő mustforrásában is, mikor az ötszáz forintos ügyvéd egy helyszíni tárgyaláson volt kinn a tanyavilágban.

— Valami egy csavarintos ügy lehet az ilyen — gondolta a »tárgyalóterem« hallgatósága, — ha már idekint kell nekik tárgyalni.

A »csavarintos ügy«-et végül is az ötszáz forintos nyerte meg, illetve ügyfele, aki, miután befejeződött a tárgyalás, meginvitálta fiskálisát és a többi hivatalos embert is egy pohár borra, meg jó szóra. De ahogy az már ilyenkor lenni szokott, a meghívásból valóságos tannyázás lett, mert a letárgyalt ügyben érdekelték rászoktak hozzá, hogy

Már jól benne járt az idő a következő esztendő mustforrásában is, mikor az ötszáz forintos ügyvéd egy helyszíni tárgyaláson volt kinn a tanyavilágban.

— Valami egy csavarintos ügy lehet az ilyen — gondolta a »tárgyalóterem« hallgatósága, — ha már idekint kell nekik tárgyalni.

A »csavarintos ügy«-et végül is az ötszáz forintos nyerte meg, illetve ügyfele, aki, miután befejeződött a tárgyalás, meginvitálta fiskálisát és a többi hivatalos embert is egy pohár borra, meg jó szóra. De ahogy az már ilyenkor lenni szokott, a meghívásból valóságos tannyázás lett, mert a letárgyalt ügyben érdekelték rászoktak hozzá, hogy

Már jól benne járt az idő a következő esztendő mustforrásában is, mikor az ötszáz forintos ügyvéd egy helyszíni tárgyaláson volt kinn a tanyavilágban.

— Valami egy csavarintos ügy lehet az ilyen — gondolta a »tárgyalóterem« hallgatósága, — ha már idekint kell nekik tárgyalni.

A »csavarintos ügy«-et végül is az ötszáz forintos nyerte meg, illetve ügyfele, aki, miután befejeződött a tárgyalás, meginvitálta fiskálisát és a többi hivatalos embert is egy pohár borra, meg jó szóra. De ahogy az már ilyenkor lenni szokott, a meghívásból valóságos tannyázás lett, mert a letárgyalt ügyben érdekelték rászoktak hozzá, hogy

Már jól benne járt az idő a következő esztendő mustforrásában is, mikor az ötszáz forintos ügyvéd egy helyszíni tárgyaláson volt kinn a tanyavilágban.

— Valami egy csavarintos ügy lehet az ilyen — gondolta a »tárgyalóterem« hallgatósága, — ha már idekint kell nekik tárgyalni.

A »csavarintos ügy«-et végül is az ötszáz forintos nyerte meg, illetve ügyfele, aki, miután befejeződött a tárgyalás, meginvitálta fiskálisát és a többi hivatalos embert is egy pohár borra, meg jó szóra. De ahogy az már ilyenkor lenni szokott, a meghívásból valóságos tannyázás lett, mert a letárgyalt ügyben érdekelték rászoktak hozzá, hogy

Már jól benne járt az idő a következő esztendő mustforrásában is, mikor az ötszáz forintos ügyvéd egy helyszíni tárgyaláson volt kinn a tanyavilágban.

— Valami egy csavarintos ügy lehet az ilyen — gondolta a »tárgyalóterem« hallgatósága, — ha már idekint kell nekik tárgyalni.

A »csavarintos ügy«-et végül is az ötszáz forintos nyerte meg, illetve ügyfele, aki, miután befejeződött a tárgyalás, meginvitálta fiskálisát és a többi hivatalos embert is egy pohár borra, meg jó szóra. De ahogy az már ilyenkor lenni szokott, a meghívásból valóságos tannyázás lett, mert a letárgyalt ügyben érdekelték rászoktak hozzá, hogy

Már jól benne járt az idő a következő esztendő mustforrásában is, mikor az ötszáz forintos ügyvéd egy helyszíni tárgyaláson volt kinn a tanyavilágban.

— Valami egy csavarintos ügy lehet az ilyen — gondolta a »tárgyalóterem« hallgatósága, — ha már idekint kell nekik tárgyalni.

A »csavarintos ügy«-et végül is az ötszáz forintos nyerte meg, illetve ügyfele, aki, miután befejeződött a tárgyalás, meginvitálta fiskálisát és a többi hivatalos embert is egy pohár borra, meg jó szóra. De ahogy az már ilyenkor lenni szokott, a meghívásból valóságos tannyázás lett, mert a letárgyalt ügyben érdekelték rászoktak hozzá, hogy

Már jól benne járt az idő a következő esztendő mustforrásában is, mikor az ötszáz forintos ügyvéd egy helyszíni tárgyaláson volt kinn a tanyavilágban.

— Valami egy csavarintos ügy lehet az ilyen — gondolta a »tárgyalóterem« hallgatósága, — ha már idekint kell nekik tárgyalni.

A »csavarintos ügy«-et végül is az ötszáz forintos nyerte meg, illetve ügyfele, aki, miután befejeződött a tárgyalás, meginvitálta fiskálisát és a többi hivatalos embert is egy pohár borra, meg jó szóra. De ahogy az már ilyenkor lenni szokott, a meghívásból valóságos tannyázás lett, mert a letárgyalt ügyben érdekelték rászoktak hozzá, hogy

Már jól benne járt az idő a következő esztendő mustforrásában is, mikor az ötszáz forintos ügyvéd egy helyszíni tárgyaláson volt kinn a tanyavilágban.

— Valami egy csavarintos ügy lehet az ilyen — gondolta a »tárgyalóterem« hallgatósága, — ha már idekint kell nekik tárgyalni.

A »csavarintos ügy«-et végül is az ötszáz forintos nyerte meg, illetve ügyfele, aki, miután befejeződött a tárgyalás, meginvitálta fiskálisát és a többi hivatalos embert is egy pohár borra, meg jó szóra. De ahogy az már ilyenkor lenni szokott, a meghívásból valóságos tannyázás lett, mert a letárgyalt ügyben érdekelték rászoktak hozzá, hogy

Már jól benne járt az idő a következő esztendő mustforrásában is, mikor az ötszáz forintos ügyvéd egy helyszíni tárgyaláson volt kinn a tanyavilágban.

— Valami egy csavarintos ügy lehet az ilyen — gondolta a »tárgyalóterem« hallgatósága, — ha már idekint kell nekik tárgyalni.

A »csavarintos ügy«-et végül is az ötszáz forintos nyerte meg, illetve ügyfele, aki, miután befejeződött a tárgyalás, meginvitálta fiskálisát és a többi hivatalos embert is egy pohár borra, meg jó szóra. De ahogy az már ilyenkor lenni szokott, a meghívásból valóságos tannyázás lett, mert a letárgyalt ügyben érdekelték rászoktak hozzá, hogy

Már jól benne járt az idő a következő esztendő mustforrásában is, mikor az ötszáz forintos ügyvéd egy helyszíni tárgyaláson volt kinn a tanyavilágban.

— Valami egy csavarintos ügy lehet az ilyen — gondolta a »tárgyalóterem« hallgatósága, — ha már idekint kell nekik tárgyalni.

A »csavarintos ügy«-et végül is az ötszáz forintos nyerte meg, illetve ügyfele, aki, miután befejeződött a tárgyalás, meginvitálta fiskálisát és a többi hivatalos embert is egy pohár borra, meg jó szóra. De ahogy az már ilyenkor lenni szokott, a meghívásból valóságos tannyázás lett, mert a letárgyalt ügyben érdekelték rászoktak hozzá, hogy

Már jól benne járt az idő a következő esztendő mustforrásában is, mikor az ötszáz forintos ügyvéd egy helyszíni tárgyaláson volt kinn a tanyavilágban.

— Valami egy csavarintos ügy lehet az ilyen — gondolta a »tárgyalóterem« hallgatósága, — ha már idekint kell nekik tárgyalni.

A »csavarintos ügy«-et végül is az ötszáz forintos nyerte meg, illetve ügyfele, aki, miután befejeződött a tárgyalás, meginvitálta fiskálisát és a többi hivatalos embert is egy pohár borra, meg jó szóra. De ahogy az már ilyenkor lenni szokott, a meghívásból valóságos tannyázás lett, mert a letárgyalt ügyben érdekelték rászoktak hozzá, hogy

Már jól benne járt az idő a következő esztendő mustforrásában is, mikor az ötszáz forintos ügyvéd egy helyszíni tárgyaláson volt kinn a tanyavilágban.

— Valami egy csavarintos ügy lehet az ilyen — gondolta a »tárgyalóterem« hallgatósága, — ha már idekint kell nekik tárgyalni.

A »csavarintos ügy«-et végül is az ötszáz forintos nyerte meg, illetve ügyfele, aki, miután befejeződött a tárgyalás, meginvitálta fiskálisát és a többi hivatalos embert is egy pohár borra, meg jó szóra. De ahogy az már ilyenkor lenni szokott, a meghívásból valóságos tannyázás lett, mert a letárgyalt ügyben érdekelték rászoktak hozzá, hogy

Már jól benne járt az idő a következő esztendő mustforrásában is, mikor az ötszáz forintos ügyvéd egy helyszíni tárgyaláson volt kinn a tanyavilágban.

— Valami egy csavarintos ügy lehet az ilyen — gondolta a »tárgyalóterem« hallgatósága, — ha már idekint kell nekik tárgyalni.

A »csavarintos ügy«-et végül is az ötszáz forintos nyerte meg, illetve ügyfele, aki, miután befejeződött a tárgyalás, meginvitálta fiskálisát és a többi hivatalos embert is egy pohár borra, meg jó szóra. De ahogy az már ilyenkor lenni szokott, a meghívásból valóságos tannyázás lett, mert a letárgyalt ügyben érdekelték rászoktak hozzá, hogy

Már jól benne járt az idő a következő esztendő mustforrásában is, mikor az ötszáz forintos ügyvéd egy helyszíni tárgyaláson volt kinn a tanyavilágban.

— Valami egy csavarintos ügy lehet az ilyen — gondolta a »tárgyalóterem« hallgatósága, — ha már idekint kell nekik tárgyalni.

A »csavarintos ügy«-et végül is az ötszáz forintos nyerte meg, illetve ügyfele, aki, miután befejeződött a tárgyalás, meginvitálta fiskálisát és a többi hivatalos embert is egy pohár borra, meg jó szóra. De ahogy az már ilyenkor lenni szokott, a meghívásból valóságos tannyázás lett, mert a letárgyalt ügyben érdekelték rászoktak hozzá, hogy

Már jól benne járt az idő a következő esztendő mustforrásában is, mikor az ötszáz forintos ügyvéd egy helyszíni tárgyaláson volt kinn a tanyavilágban.

— Valami egy csavarintos ügy lehet az ilyen — gondolta a »tárgyalóterem« hallgatósága, — ha már idekint kell nekik tárgyalni.

A »csavarintos ügy«-et végül is az ötszáz forintos nyerte meg, illetve ügyfele, aki, miután befejeződött a tárgyalás, meginvitálta fiskálisát és a többi hivatalos embert is egy pohár borra, meg jó szóra. De ahogy az már ilyenkor lenni szokott, a meghívásból valóságos tannyázás lett, mert a letárgyalt ügyben érdekelték rászoktak hozzá, hogy

Már jól benne járt az idő a következő esztendő mustforrásában is, mikor az ötszáz forintos ügyvéd egy helyszíni tárgyaláson volt kinn a tanyavilágban.

— Valami egy csavarintos ügy lehet az ilyen — gondolta a »tárgyalóterem« hallgatósága, — ha már idekint kell nekik tárgyalni.

A »csavarintos ügy«-et végül is az ötszáz forintos nyerte meg, illetve ügyfele, aki, miután befejeződött a tárgyalás, meginvitálta fiskálisát és a többi hivatalos embert is egy pohár borra, meg jó szóra. De ahogy az már ilyenkor lenni szokott, a meghívásból valóságos tannyázás lett, mert a letárgyalt ügyben érdekelték rászoktak hozzá, hogy

Már jól benne járt az idő a következő esztendő mustforrásában is, mikor az ötszáz forintos ügyvéd egy helyszíni tárgyaláson volt kinn a tanyavilágban.

— Valami egy csavarintos ügy lehet az ilyen — gondolta a »tárgyalóterem« hallgatósága, — ha már idekint kell nekik tárgyalni.

A »csavarintos ügy«-et végül is az ötszáz forintos nyerte meg, illetve ügyfele, aki, miután befejeződött a tárgyalás, meginvitálta fiskálisát és a többi hivatalos embert is egy pohár borra, meg jó szóra. De ahogy az már ilyenkor lenni szokott, a meghívásból valóságos tannyázás lett, mert a letárgyalt ügyben érdekelték rászoktak hozzá, hogy

Már jól benne járt az idő a következő esztendő mustforrásában is, mikor az ötszáz forintos ügyvéd egy helyszíni tárgyaláson volt kinn a tanyavilágban.

— Valami egy csavarintos ügy lehet az ilyen — gondolta a »tárgyalóterem« hallgatósága, — ha már idekint kell nekik tárgyalni.

A »csavarintos ügy«-et végül is az ötszáz forintos nyerte meg, illetve ügyfele, aki, miután befejeződött a tárgyalás, meginvitálta fiskálisát és a többi hivatalos embert is egy pohár borra, meg jó szóra. De ahogy az már ilyenkor lenni szokott, a meghívásból valóságos tannyázás lett, mert a letárgyalt ügyben érdekelték rászoktak hozzá, hogy

Már jól benne járt az idő a következő esztendő mustforrásában is, mikor az ötszáz forintos ügyvéd egy helyszíni tárgyaláson volt kinn a tanyavilágban.

— Valami egy csavarintos ügy lehet az ilyen — gondolta a »tárgyalóterem« hallgatósága, — ha már idekint kell nekik tárgyalni.

A »csavarintos ügy«-et végül is az ötszáz forintos nyerte meg, illetve ügyfele, aki, miután befejeződött a tárgyalás, meginvitálta fiskálisát és a többi hivatalos embert is egy pohár borra, meg jó szóra. De ahogy az már ilyenkor lenni szokott, a meghívásból valóságos tannyázás lett, mert a letárgyalt ügyben érdekelték rászoktak hozzá, hogy

Már jól benne járt az idő a következő esztendő mustforrásában is, mikor az ötszáz forintos ügyvéd egy helyszíni tárgyaláson volt kinn a tanyavilágban.

— Valami egy csavarintos ügy lehet az ilyen — gondolta a »tárgyalóterem« hallgatósága, — ha már idekint kell nekik tárgyalni.

A »csavarintos ügy«-et végül is az ötszáz forintos nyerte meg,